

Vrede

'En toen zij over deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u'. Lukas 24:36

Psalm 118 : 7, 8

Psalm 107 : 1

Psalm 66 : 5, 6

Psalm 66 : 10

Psalm 124 : 1, 4

Gemeente,

Wat is er eigenlijk bekend over de bevrijding van Lage Vuursche? Oudere Vuurschenaren herinneren zich dat twee Canadese militairen op de motor in het dorp arriveerden en stopten bij restaurant 'de Lage Vuursche'. Bij ons dorp was op dat moment het grootste munitiedepot van Nederland. Er lagen enorme hopen projectielen opgestapeld in het bos. De bedoeling van de Duitsers was om alle munitie tot ontploffing te brengen. Dat zou grote gevolgen hebben gehad voor de bewoners, voor het dorp, voor de kerk. Door het moedige optreden van politieagent Margarethus Oskam en andere verzetsmensen is dat voorkomen. In de eerste kerkenraadsnotulen van na de bevrijding, staat dan ook dat de Heere het met de kerk en de gemeente wonderlijk wèl heeft gemaakt en ons het vorstenhuis heeft terug geschonken. Er wordt aan toegevoegd: 'Dat Zijn Naam geloofde worde'. Zo denken we daar de komende dagen met dankbaarheid aan terug. Vrijheid, vrede. Het zijn woorden die in deze dagen meer bij ons binnenkomen. We vieren 75 jaar bevrijding. Wat is dat een lange tijd. Vrijheid, dat je kunt gaan en staan waar je wilt. Dat niet bang hoeft te zijn dat op de hoek van de straat een militair op wacht staat. Of dat je vader opeens niet meer thuis komt, maar bij een razzia is meegenomen voor dwangarbeid of nog erger. En dat zonder gelegenheid om afscheid te nemen. Niet bang voor een bombardement. Vrede, dat is een groot geschenk.

In het Evangelie horen wij dat woord uit de mond van de opgestane Heere. Het is het zelfs het eerste woord van Hem, nu Hij verschijnt in de kring van Zijn volgelingen. Jezus stond Zelf in hun midden en zei tegen hen: 'Vrede zij u'. Wat een geweldig woord is dat. Het eerste woord. Het overwinnende woord. Jezus is opgestaan op de morgen van die dag. De engel heeft het aan de vrouwen verkondigd: 'Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt'. Er is op deze dag veel gebeurd, want Jezus is verschenen aan de Emmaüsgangers en ook aan Simon. Nu verschijnt Hij in de kring van Zijn discipelen. Het eerste woord is vrede. En dat brengt ons in Jeruzalem. Achter gesloten deuren. De discipelen in Jeruzalem hebben de deur goed dicht gedaan. Daar kunnen wij ons op dit moment wel iets bij voorstellen. We zijn nog steeds in lock down. Eigenlijk is dat al een woord waar je niet vrolijk van wordt, als je daar goed over nadent. Down, zo voelen we ons ook geregeld. Je kunt je neergedrukt voelen over berichten die binnen komen. Berichten in de media of berichten van mensen dichterbij. Ze drukken ons neer. Misschien is er een ander die denkt aan de financiële gevolgen. Je ziet zelfs een faillissement in de lucht hangen, als het nog langer gaat duren. De discipelen zijn samengekomen achter gesloten deuren. Uit vrees voor de Joden. De Emmaüsgangers zijn teruggekomen. Terug in Jeruzalem om te vertellen wat ze hadden meegemaakt. Voordat ook maar iets konden zeggen,

hadden de discipelen het hen toegeroepen: 'De Heere is waarlijk opgestaan en is aan Simon verschenen'. Daarover ging het vorige week.

Nu lezen we het vervolg. We zijn getuige van het gesprek dat ze hebben. Alles bespreken ze met elkaar. Wat de vrouwen hebben meegemaakt. Wat de Emmaüsgangers is overkomen. Ongetwijfeld ook dat Jezus Zelf vanuit de Schriften tot hen heeft gesproken. Want dat is belangrijk, dat de Schriften spreken. Hij was begonnen bij Mozes en al de profeten en heeft uitgelegd wat over Hem geschreven staat. Vervolgens dat de Heere aan Petrus is verschenen. Alles wat ze op die dag hebben meegemaakt. Daar gaan de gesprekken over: 'En toen zij over deze dingen spraken'. Wij kennen de Paasgeschiedenis, wij weten wat er gebeurd is. Voor hen is het op die dag nieuw, echt compleet nieuw. Het lege graf en de opgestane Heere. De Heere Die levend aan verschillende van hen is verschenen. 'Over deze dingen'. In die paar woorden ligt toch het complete Evangelie besloten? Vanaf Goede Vrijdag tot deze eerste dag van de week. Dat Jezus Zich aan het kruis heeft gegeven voor onze zonden. En dat God de Vader Zijn Kind Jezus heeft teruggeroepen. Dat de steen van het graf is afgewenteld. En dat het licht van de hemel de aarde heeft verlicht en het duister heeft verdreven. 'Deze dingen'. Het zijn de grote daden van God in de geschiedenis.

Wat de discipelen hier doen, mogen wij in feite ook doen. Iedere zondag spreken wij over deze dingen. Iedere zondag komt het Evangelie tot ons. Iedere zondag wordt het ons verkondigd, opdat wij het geloven. Het is de boodschap die ons het leven brengt. De woorden van het eeuwige leven. En dat is een boodschap die je alleen door het Evangelie hoort en nergens anders in de wereld. De genade van God, die Hij door Christus heeft geopenbaard. 'Deze dingen'. De discipelen waren er om daarover te spreken. Gemeente, zijn wij er ook? Of hebben wij meer belangstelling voor wereldse zaken? Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid en al het andere ontvangt u bovendien. In de kerkdienst zijn in feite op dezelfde wijze samen, zoals de discipelen toen. Waar twee of drie in Zijn Naam samen zijn, is de Heere Jezus Zelf in het midden. Hopen we er straks weer te kunnen zijn, als het weer mogelijk is? Laten we niet vergeten dat de discipelen hier op de avond van de opstanding samen zijn. Wat dat betreft kun je het lezen als een Bijbels pleidooi voor de avonddienst. In de tempel waren er de morgen- en avondoffers. Op de dag van de opstanding kwamen Jezus' volgelingen bijeen, 's morgens en 's avonds. Hopelijk kunnen wij straks met meer mensen dan voor de crisis samenkomen. Niet alleen in de morgendienst, maar ook in de avonddiensten. De volgelingen van Christus zijn er. Om over deze dingen te spreken.

Terwijl ze daarmee bezig zijn, staat Jezus in hun midden. Hij staat, dat geeft Zijn overwinning aan. Hij is de Opgestane Heere. Hij is de Levensvorst. Dat blijkt in alles. Straks lezen we het ook dat Hij staat aan de oever van de zee van de Tiberias. En als Jezus daar staat, dan zien we Hem in Zijn macht en in Zijn genade. Dan zijn de tekenen van het kruis nog steeds zichtbaar. Hij staat daar als de Gekruisigde en de Opgestane. Zo verschijnt Hij op deze dag in de kring van de discipelen. Wat is dat overweldigend. Dat Hij leeft. Dat Hij is opgestaan uit de dood. In het volgende verzen zien we hoe de discipelen bevreesd reageren. Ze denken dat ze een geest zien. Dit kunnen ze nog niet verwerken. Nog steeds niet. Hoewel de vrouwen, Simon, de Emmaüsgangers Hem hebben ontmoet. Hoewel ze dat juist samen aan het bespreken waren. Het is nog veel groter en heerlijk dan ze voor mogelijk hielden. Maar Jezus staat daar. En Jezus spreekt tot hen. Wat is nu het eerste woord dat Hij spreekt? Vrede, zegt Jezus, zij u. Eigenlijk is dat de gebruikelijke Joodse begroeting. Shalom. Maar vandaag krijgt dit woord een

ongekende diepte. Jezus de Opgestane brengt vrede vanuit de hemel naar de aarde. Vrede is een belangrijk woord in de Bijbel. De vrede van God die alle verstand te boven gaat, maar die ons hart zal vervullen. Die vrede. Denk aan de hogepriesterlijke zegen, die wij iedere zondag mogen ontvangen. 'De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en geve u vrede'. Met dat woord gaan we de kerk uit. Vrede, want God wordt genoemd de God des vredes.

Jezus de Zoon van God komt op de dag van Zijn opstanding met deze vredesgroet tot Zijn discipelen. 'Vrede zij u'. En dat is eigenlijk wel het tegendeel van lock down. Om er een andere uitdrukking tegenover te stellen, dat is een wake up call. Daar zit het woord opwaarts in. Dat is precies de tegengestelde richting. 'Vrede zij u'. Wat de Heere Jezus zegt, doet ons zien op God. Het richt onze harten omhoog. Beseffen wij hoezeer wij Gods vrede nodig hebben? Beseffen wij in Nederland dan ook dat er bekering nodig is? Bekering van goddeloze praktijken. Bekering als wij mensen denken de plaats van God te kunnen innemen. God is de God van het leven. God alleen gaat over leven en dood. Wij mogen het menselijk leven niet beëindigen door abortus of euthanasie, want onze tijden zijn in Gods hand. Hopelijk dringt dat besef door, juist ook na de corona-crisis. We zijn in de hele westerse wereld tegen onze grenzen aangelopen. Laat het ons wakker maken. Jezus spreekt als de Levensvorst, als de Vredesvorst. Hij kijkt ons persoonlijk aan en zegt: 'Vrede zij u'.

Waarom spreekt de Heere Jezus over vrede? Dat is omdat de oorlog voorbij is. Dan is er vrede. De strijd is voorbij. De vijand verslagen. Want dat is op deze dag gebleken, toen Hij opstond uit de dood. Er is nu vrede. Vrede is het tegendeel van oorlog. Die oorlog is gewonnen door Hem. Laten we dan eerlijk naar onszelf kijken. Wij mensen zijn van nature vijanden van Gods genade. Wij ervaren weerstand tegen de boodschap van Gods vrede. Wij willen zelfs heersen, zelf regeren. Dat moeten we ook belijden, dat wij mensen zo zijn. Daarom is de Heere Jezus aan het kruis gedood. Het was de oorlog tussen en licht en duister. Op Golgotha dacht de boze dat hij gewonnen had. Maar Jezus ging door het donker naar het licht. Zo kan Hij het op deze dag zeggen, omdat de oorlog voorbij is. Omdat het woord van het leven heeft overwonnen. En dat is het Evangelie voor ons, voor vandaag, voor de wereld. Jezus spreekt over vrede met Pasen in de rug. Zo mogen wij het vandaag horen. 'Vrede zij u'. We hebben het ook nodig om dat te horen. Anders laten we ons terneer drukken. Dan laten we ons naar beneden praten. We kijken alleen naar de omstandigheden. Het wordt ons verkondigd, opdat we zien op God in de hemel. Opdat we geloven in Christus de Levensvorst. Vrede is er voor u, is er voor jou. Dan leert de Heilige Geest ons dat we ons moeten overgeven. Hij doet ons buigen voor de opgestane Heere Jezus. Dan leggen wij onze wapens neer, omdat ze ons uit handen worden genomen. Is dat in ons leven al gebeurd en vragen wij om het werk van de Heilige Geest?

Jezus is de Levensvorst. Maar de dood dan, denkt iemand, dat is toch nog steeds onze laatste vijand. Zo zegt de apostel Paulus het toch? Wij herkennen dat ook. De doodsjordaan moeten we een keer doorgaan. Bedenk ook dan dat Jezus het zegt: 'Vrede zij u'. Hij heeft die vrede door de dood heen verdiend. Hij zal ons Zijn vrede ook door de dood heen schenken. 'Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn'. Het eerste woord van Christus is: 'Vrede'. Zo komt de Heere Jezus binnen in de kring van Zijn volgelingen. Hij zegt het omdat de oorlog voorbij is. De vrede van die dag is beslissend voor de wereld, voor de geschiedenis. Beslissend omdat het uitzicht geeft naar de komst van Gods Koninkrijk. Gemeente, dat is toch een wake up call? De opstanding van de Heere Jezus werkt altijd door in het leven van Zijn volgelingen. Paulus vraagt daarom, dat Hij Hem zal kennen dat

hij ook die opstandingskracht zal kennen. Maar denkt iemand, er vallen nog steeds doden in de wereld. Steeds weer zoveel op een dag in de afgelopen weken. Alleen die aantallen kunnen je down maken. Nu spreekt het Evangelie over vrede. Nu horen we dat de oorlog voorbij is. De duivel is verslagen, maar heeft toch nog macht, zij het beperkte macht. Dat laatste is niet te ontkennen.

Het is leerzaam om terug te gaan naar de bevrijding in 1945. Er was blijdschap overal, want de oorlog was voorbij. Maar helaas moesten ook na de bevrijding mensen hun leven geven. Bij Soestdijk kwamen er 13 Britse militairen om het leven. Militairen die werden ingezet bij de ontwapening van het Duitse leger. Alles werd daar ingezameld, geweren, helmen, munitie. Toen er een trekker met munitie arriveerde, ontplofte de handgranaat van een Duitse soldaat. Deze soldaten, vaak jonge mannen, gaven na de Bevrijding hun leven. Ze werden op 12 mei begraven in Hilversum op de Noorderbegraafplaats. Dat gebeurde, hoewel de oorlog op dat moment voorbij was. We leven nu nog in een gebroken wereld. Denk ook aan het grote leed dat aan de Joodse mensen, ook vanuit Nederland, is aangedaan. In veel opzichten kun je daar alleen maar beschaamd over zijn. Wat is het dan nodig om het van Hem te verwachten, alleen Jezus de Messias, kan onze de ware vrede schenken. Vrede met God die alle verstand te boven gaat. Dan zegt de Bijbel inderdaad dat de boze rondgaat als een briesende leeuw, die zoekt wie hij zou kunnen verslinden. Anderzijds moeten we dat niet als een excuus gebruiken. We hebben een roeping om naar Gods Woord te leven. Een roeping om als christen in deze wereld te staan. We verwachten bovendien de wederkomst van de Heere Jezus. Straks is er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont. De bergen zullen vrede dragen, de heuvels heilig recht. Daar mogen we naar uitzien, de dag van volkomen verlossing. God is de God van de vrede. Deze God wil vrede sluiten met mensen, met zondaren. Vragen wij daarom en is dat ons grootste verlangen? Door het werk van de Heilige Geest brengt Hij ons zover, dat wij ons overgeven en dat wij Zijn vredesaanbod aanvaarden. Laten we daar voortdurend om vragen in ons gebed. Heere Jezus, kom zo in Mijn leven.

De Heere openbaart Zichzelf op die dag. Hij vraagt aan Zijn discipelen, waarom zij in verwarring zijn en waarom zulke overwegingen in hun hart opkomen. Hij zegt het: 'Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb. En terwijl Hij dit zei, liet Hij hun de handen en de voeten zien. Zo begint de blijdschap door te dringen. En wonderlijk, dan staat er dat ze het van blijdschap nog niet geloofden. Dat kan. Dat de blijdschap zo groot is, dat je iets nog niet kunt geloven. De blijdschap is wel gebleven. Na de hemelvaart keren ze naar Jeruzalem terug met grote blijdschap. Om God te loven en te danken. Dan niet meer achter gesloten deuren, maar in de tempel, voor iedereen hoorbaar. Vrede, dat is het eerste woord van de opgestane Jezus op deze dag. En dat is genoeg. Omdat Hij het zegt. Omdat Hij het geeft. Vrede om te leven. Vrede tussen mensen. Vrede met God. Vrede tot in eeuwigheid.

Amen

Lage Vuursche, 3 mei 2020